

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

הכרב תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח נ"ה צדק סא

מבולות ורפואות קלות לרפאות קולי הנפש החלומים שאין בהם כח לכבול הרפואות הקשות :

והנה מלאנו לרז"ל כל מי שצוה אמן יהא שמים רבא בכל כתו אפילו הי' בו שמץ מימות מוחלין לו כו' * ומשיב סס ששם בגולות ואני העתקתי לעיל * והס עניות אמן יש"ר בכל כתו * וממידם שבה * ושירת הים בשמחה ובכונה * ולהעביר על מדותיו * ומעלת התבודדות * והחשק לשמוע בקול חכם המכריז דברי מוסר * ומחזור ללשון ספר החרדים אמר ונשמע פתגם כבר ידעת מ"ס בזה קול יולאת בכל יום * ומכרות בובו בני' טובים * וב"ק יולאת מחורב בכל יום ואומר אוי להם לבדיות מעלבונם של תורה * וקסם למי מכריון הלא אין אמר אמתעין כלום * אלא ודאי אע"ג דאיהו לא חזי מולי' חזי כדאיהא במסכת מגילה * ה"ל אע"ג דהוא לא שפע מולי' שפע כדכתיב בפלאים מעשיך לשון כיסוי * כמו כי יפלא חמך דבר * אפ"ס ונפשי יודעת שאוד * והוא שלפעמים מחשודר באדם רוח טהרה מקול הקורא לאוזן גשמתו ומ"מ לא יזכה לזה רק השומע לקול ששם המוכיח * והיינו דכתיב והי' אם שמוע תשמע * בלימא אם תשמע למוכיח באוזן צער תזכה לשמוע באוזן כלב כרוז מלכו של עולם * והיינו ונשמע פהגם המלך * שע"י רוח הקודש ידעו בפנינו זם הענין ואמרוה ודאי נשמע קול מוכיח לפי שאז נזכר לשמוע פתגם המלך :

פרשת ברכה

ויקרא ביישרון מלך בהחלוקה ראשי עם יחד שבטי ישראל * ו"ל רש"י בהחלוקה יחד באגודה אחת ושלום ביניהם הוא מלכם ולא כפי מחלוקת ביניהם עכ"ל * ראה כמה גדול מעלת השלום :

ויתא ראשי עם לדקת הי' עשה ומשפטיו עם ישראל * שמעתי פירושו שמשבח את גר בחסידות שעשה לפנים משורת הדין כי מלך הדין לא היו מחויבים לילך החלוץ בראש * רק ילכו למלחמה בזה עם ישראל * כמ"ש מדע"ה האחיכם ילאו למלחמה ואחם השבו פה * וחי' די לשם חלד המספט לילך עם ישראל זהו ומשפטיו עם ישראל כך הוה קו המבט לילך עם

וישראל מז

פרשת שליה ברכה

ישראל אצל גד מוסיפו ועשו בדרך לדקס • שהיו סולכים בראש
וזזה עשו הלדקס מעין הלדקס שיעשה ד' כמ"ש וד' בראשם
וז"ש לדקס ה' עשה • ומת שהזכיר את גד יותר
ראובן וחלי שבפ מנשה • אני אומר שבכל ענין הזה היו בני
הראשונים והם התעוררו את ראובן וחלי שבפ מנשה • ע"כ חמיר
בענין הזה מזכיר את בני גד בראשונה כמ"ס ויבואו בני גד ובני
ראובן וגומר • וכן בכל הסיפור • אשרי אדם המתחמיר
עם קונו ומקיים מצותיו ומוסיף בהידור מלוא ובזריזות :

ולדן אמר דן גור אר"י • קשה אם גור אינו אר"י • ואם אר"י
אינו גור • וצפרשת ויחי בפסוק יהודא גור אר"י • הולך
שם לחקן דבר זה • נראה לתרץ ע"ד מ"ס הזה"ק פרשת ויחי וז"ל
פחה ר' יופי ואמר • יהי דן נחש עלי דרך • אימתי הוה דן
נחש ביומי דירבעם דכתיב ואת האחד נחן בן על מה אחיהב
חמן עלי דרך • על הסוף ארת' דיתמנע הסוף דרך לירושלים ולא
יסלקון חמן ודא הוסיקון נחש לישראל עלי דרך עלי דרך ודאי כד"א
ויען המלך וגומר • שפיפון עלי אורת דעקיץ לון לישראל •
וכלא לא הוסיף אלא עלי דרך ועלי אורת' לאתמנעא מישראל
לא יסלקין לירושלים למיחג חגייתו ולקרבא קרבנן ועלוון למפלגת
חמן • ת"ח צפעחא דמטו ברכאן לידא דמסס לברכ' לכולהו
שבטיא סמא לון דהוה קטור בתויא אהדר קטור לי' באר"י
סה"ד ולדן אמר דן גור אר"י יצק מן הבטן • מ"ט בגין
דאיחז שרותא וסופא דארבע דגלין קטור ביהודא דאיחז מלכא
כד"א גור אר"י אודא והוא שרות' דגלין דן כתיב דגור אר"י למחוי
שרות' וסופא קטור בתד אחר עכ"ל יועין צוה"ק פ' בלקי מהגבורו'
שיעשה לעתיד • שר"י בן דן במלמטת משיח בן יוסף ואח"כ
יהי מקיים ליסועתך קויתי ד' • ור"ל כי אח"כ יבא משיח
לדקינן • וזוהו הרמז בכאן שדן יהי מקושר ביהודא גור אר"י •
וגור אר"י הכתוב כאן אינו קאי על דן רק על יהודא הנקרא גור
אר"י מטע' שכתב רש"י פרשת ויחי • ודבר זה דומה על
התעוררות איזה גבור סבב את ילדו • שלא יזכור לו הראשונים
אדרבה זוכה לשינוי השם למעלותא • כמו כאן נהפך מסתמך
לשיות נקרא גור אר"י • והוא יעשה אז גבורות :

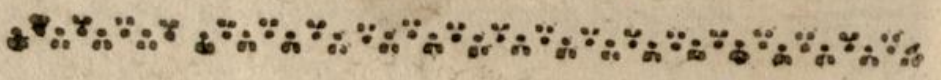
ויין

פרשת ל"ה נו"ה צדק סב

אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותן מחקים : וכן
בפסוק **אשריך** ישראל מי כמוך עם נושע בם
וגומר איחא במדרשו של ר' נחמיה בן סקנה כל הלומד
תורה גומל חסד לקונו רכתיב רוכב שמים בעזרך ובגאותו
מחקים הוי אומר כשהאדם לומד תורה לשמה אז אחת עוזר לי
ואני רוכב שמים ואז בגאותו מחקים ע"כ מתבאר מזה עד
סיבן מגיע כח העבודה מהעבוד השלם וכי העבודה
לורך גבוה יתעוררו העליונים ויעזרו בפעולתם והוא תיקון
העבוד וכשעלה מדע"ה למרום א"ל הקב"ה הים לך לעזרתי וכבר
שאלתי בדרוש הזה במקומו ולא באתי אלא כמזכיר להראות
העמיק גדול הכח של התורה ופועמים שהאדם עושה :

ועיי החורם הקב"ה מקושר עם ישראל ובעצרת על החורם ועת
לרה היא לישראל כביכול השכינה עמנו בלרה : וכשתיה
חשועת ישראל אז כביכול יהי הוא ית' נושע כי אז יהי הסם
שלם והכח שלם והוא עם נושע בם פירוש בתפועת ה' במסרת
צימיו אמן

נשלם פרשת זאת הברכה בעזרת
אלהי המערכה

ים בראש
בראשם
גד יותר
היו בני
ע"כ חמיר
בני גד ובני
המתחמיר
זותה :
ואם ארי
י' הולך
ח ויחי וז"ל
יחי סוה דן
מה אחיהב
יושלים ולא
ודאי כד"א
לישר אל
מישראל
ויון למפלת
דכ' לכולהו
ז' בארי
מ"ס בגין
הו מלכא
רי' למחוי
מהגבורו
ואח"כ
זא משית
ד ארי
קרא גור
דומז על
אשמות
מסתק